

RESPOND

Multilevel Governance of Mass
Migration in Europe and Beyond

Politika Önerileri 2

Suriyeli Mültecilerin Türkiye'deki Kabulü ve Entegrasyonu

Tercüme: Rabia Yağmur Çoğalmış, İstanbul Bilgi Üniversitesi Lisans Öğrencisi

Özet

Bu Politika Önerileri metni, Türkiye'de 2011-2017 yılları arasındaki kabul ve entegrasyon politikalarına, mülteci göçüne yönelik uygulamalara ve insani yardımlara odaklanmaktadır. Türkiye, Avrupalı olmayan mültecilere mülteci statüsü vermeyip "şartlı mülteci statüsü" veya "geçici koruma statüsü" verdiğinden, bu tür göçmenler için ülkedeki uluslararası hukuk kapsamındaki koruma sınırlıdır. Bu Politika Önerileri metni, Türkiye'de geçici koruma kapsamındaki göçmenlerin (özellikle Suriyeliler) kabulü ve entegrasyonunun ana zorluklarını ele almakta ve farklı paydaşlar için bazı politika önerileri sunmaktadır. Politika Önerilerine kaynaklık eden araştırmamız, öncelikle 2018 yılında İstanbul, İzmir, Şanlıurfa ve Ankara'daki paydaşlar ve zorunlu göçmenlerle yapılan görüşmelere dayanmaktadır.

Genel olarak, Türkiye'nin hızla değişen, kutuplaşmış siyasi iklimi nedeniyle, zorunlu göçle ülkeye gelen göçmenler zorlu durumlara karşı karşıya kalmaktadırlar. Göçmenler, en düşük sosyal sınıflara sıkıştırılmakta, standartların altındaki yaşam koşullarından ödün vermekte, yolculuklarının ve devam eden günlük mücadelelerinin getirdiği zihinsel ve fiziksel sağlık koşullarından dolayı zarar görmektedirler. Göçmenler yine de Türkiye'de yuva kurmakta, ailelerini geçindirmenin yollarını bulmakta, çocuklarını okula kaydettirmekte ve sağlık hizmetlerine erişmektedirler. Göçmenler, tutarlı bir ulusal politika olmamasına rağmen entegre olmaktadır. Çoğu, daha fazla siyasi ve sosyal haklara erişebilmeyi, uzun vadeli, güvenli yerleşim olanaklarını ve daha fazla toplumsal kabul görmeyi arzu etmektedir.

Son jeopolitik gelişmeler, ülke içindeki siyasal ve toplumsal kutuplaşma ve Covid-19' salgını, geçici koruma altındaki göçmenlerin buldukları yerlerin toplumsal hayatına uyumunu hiç şüphesiz zorlaştırmaktadır.

Yazarlar

Prof. Dr. Ayhan Kaya
Baş Araştırmacı, İstanbul Bilgi Üniversitesi
ayhan.kaya@bilgi.edu.tr

Dr. Susan Rottmann
Baş Araştırmacı, Özyeğin Üniversitesi
susan.rottman@ozyegin.edu.tr

Dr. Ela Gökalp-Aras,
Baş Araştırmacı, İsveç Araştırma
Enstitüsü İstanbul
ela.gokalparas@sri.org.tr

Dr. Zeynep Şahin-Mencütek
Uzman Araştırmacı, Baş Araştırmacı,
İsveç Araştırma Enstitüsü İstanbul
zeynepsahinmencutek@gmail.com

RESPOND www.respondmigration.com

RESPOND

Multilevel Governance of Mass Migration in Europe and Beyond

Yöntem

Politika Önerileri metni, Türkiye'deki sınır yönetimi, kabul, koruma ve entegrasyon politikaları, düzenlemeleri, uygulamaları ve deneyimleri hakkında kapsamlı bilgiler sağlamak için farklı kaynaklardan gelen verileri içeren RESPOND raporlarına dayanmaktadır. Politika ve yasal düzenlemelerin tartışılması, politika ve yasal belgelerin belge analizine dayanmaktadır. Buna ek olarak, bilimsel raporlar, İstanbul (17), İzmir (29), Şanlıurfa (34) ve Ankara (4) olmak üzere dört şehirde farklı orta düzeydeki paydaşlarla yapılan 84 yarı yapılandırılmış görüşmeden elde edilen bulgulara dayandırılmıştır. Bu görüşmeler, bakanlıklar ve müdürlüklerden temsilciler, yerel yönetim örgütleri (belediyeler, şehir konseyleri), kolluk kuvvetleri, il memurları, uluslararası kuruluşlardan uzmanlar (IOM, UNHCR), uluslararası, ulusal, yerel sivil toplum kuruluşları ve göçmenlerle ilgili davalarla ilgilenen avukatlar da dahil olmak üzere farklı aktörlerle yapılmıştır.

Mültecilerin yerel ve ulusal düzeylerde kabul politikalarına, düzenlemelerine ve uygulamalarına nasıl tepki verdiğini anlamak için İstanbul (40), İzmir (43) ve Şanlıurfa'da (20) aynı araştırma ekibi tarafından mikro düzeyde mülakatlar gerçekleştirilmiştir. 2018 yazında çoğunluğu Suriye kökenli 103 mültecinin yanı sıra bazı Iraklılarla ve Afganlarla da görüşülmüştür. Veriler, tümdengelim ve tümevarımsal unsurları birleştiren nitel içerik analizi yaklaşımına dayalı olarak analiz edilmiştir. Nvivo 12 Pro yazılımı, verilerin işlenmesine yönelik çalışmada önemli bir araç olarak kullanılmıştır.

*Bütün Fotoğraflar: Hüseyin Aldemir, İstanbul Bilgi Üniversitesi

RESPOND

Multilevel Governance of Mass Migration in Europe and Beyond

Karşılama Yönetişi

Türkiye'de Suriyeliler ilk olarak Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı (AFAD) gözetiminde, Göç İdaresi Genel Müdürlüğü ile iş birliği içinde sınır bölgelerinde oluşturulan kamplardaki yetkililer tarafından kayıt altına alınmıştır. Suriye iç savaşının en başından beri Türkiye, devlet merkezli bir kabul modeline sahip olmuştur. Suriye'de yaşayan tüm Suriye yurttaşları, Filistinli mülteciler ve vatansız kişiler Türkiye'de geçici koruma rejimi altında bulunmaktadır. Türkiye, başlangıçta en savunmasız gruplar için kamplar kurmuştur ve göçmenlerin genellikle kentlere yerleşmelerini desteklemiştir. Kamplar artık neredeyse tamamen kapatılmış durumdadır. Mayıs 2020 itibarıyla Suriyelilerin yalnızca %1,7'si kamplarda ikamet etmekteydi.

Türkiye, 2011 yılında kitlesel göçün başlangıcından bu yana, göçmenlerin kayıtlarının yapıldığı iller dışındaki illere yerleşmelerine olanak tanıyan ve kontrol edilebilir bir yaklaşım benimsemiştir. Türkiye'deki Suriyeli göçmenlerin kabulü, esas olarak 19. yüzyılın sonlarından itibaren görüldüğü şekliyle gerek Osmanlı İmparatorluğu yıllarında gerekse Cumhuriyet yıllarında Anadolu'ya gelen diğer göçmenlerde de olduğu gibi etno-kültürel ve dini öncüllerden kaynaklanan hoşgörü ve yardımseverlik söylemini üzerinden gerçekleştirilmiştir. Sert kabul politikalarının, mültecilerin geçici niteliğini sağlamak için kullanılan bir araç haline geldiği bilinmektedir. Türkiye'deki kampları göçmenlere elektrik, sıcak su, okullar, oyun alanları ve meslek eğitim kursları sunmuştur. Hatta Türkiye'nin kampları uluslararası medya tarafından "mükemmel mülteci kampları" olarak övülmüştür. Bununla birlikte, içerideki koşullara bakılmaksızın, Türkiye'deki mültecilerin %98'i kamp seçeneğini reddederek esas olarak kentsel alanlarda kendi imkânlarıyla yerleşmeyi seçmiştir.

Entegrasyon var mı, yok mu?

Suriyeliler kademeli olarak yaşadıkları yerlere büyük oranda uyum sağlamaktadırlar. Bununla birlikte, entegrasyon süreçleri tek tip olmaktan uzaktır ve cinsiyet, yaş, yaşam evresi, sosyal sınıf ve diğer faktörlere göre de değişiklik göstermektedir. Türkiye'de araştırma yaptığımız Şanlıurfa, İzmir ve İstanbul gibi yerlerde entegrasyon süreçleri farklılıklar göstermektedir. Şanlıurfa'daki entegrasyon süreçleri, ortak dil ve sosyal bağlar nedeniyle göçmenler için biraz daha

sorunsuz bir şekilde ilerlerken, İzmir'deki entegrasyon süreçleri biraz daha zorlu olabilmektedir. Ancak, genel olarak, üç şehir arasında hizmet sunumunda yalnızca küçük farklılıklar gözlemlenmiştir. Suriyeliler, özellikle sınır kentlerinde ve İstanbul'da insani yardım, sosyo-kültürel ve dini hizmetler ile istihdam yoluyla güçlendirilmişler ve bu nedenle daha etkin bir şekilde bir takım taban örgütleri kurabilmişlerdir. Belediyeler, yerel STK'lar veya inanç temelli aktörler tarafından sosyal uyum için düzenlenen faaliyetlere aktif olarak katılmaktadırlar. Bununla birlikte, nadiren hak talebinde bulunabildikleri için siyasal katılımları genellikle simgesel bir tarzda kalmaktadır.

RESPOND

Multilevel Governance of Mass Migration in Europe and Beyond

Sosyo-ekonomik sermayeye sahip bazı kuruluşlar, başka yerlerdeki Suriye diasporası örgütleriyle iş birliği yapabilmektedirler. Ayrıca, bazı Suriyeli topluluk liderleri ve taban örgütleri, Suriyeli kimliğini korumak için mülteci topluluğu arasında Arapça öğretimi, edebiyatı ve sanatı üzerinde durmaktadır.

İş Gücü Piyasası

Kendi kendine yeterliliğin merkezinde, Suriyeli bireylerin geçimlerini sağlama ve ailelerine bakma gücü bulunmaktadır. Geçici koruma kapsamındaki göçmenler, alınması zor olan çalışma iznini almadan çalışma hakkına sahip değildirler. Geçici koruma kapsamındaki Suriyelilerin, yalnızca belirli koşullar altında ve belirli kısıtlamalarla çalışma izni almasına izin veren 8375 sayılı Kanunun Ocak 2016'da yürürlüğe girmesinden önce, Suriyelilere sınırlı çalışma izni verilmekteydi. Bu izin çoğunlukla iş kuranlara verilmişti. 2019 yılında çalışma izni alan Suriyeli sayısı 65.000 civarındaydı. Çalışma dışında kendilerini geçindiremeyen Suriyelilere, Acil Sosyal Güvenlik Ağı (SUY), tarafından "Kızılay kartları" olarak da bilinen sadece küçük bir miktar nakit sağlanmaktadır. 2021 yılı başlangıcı itibariyle yaklaşık 1.8 milyon Suriyeliye ulaşan bu nakit yardımının yeterli olmadığı bilinmektedir. Türkiye'de, en hassas durumdaki mültecilerin yaklaşık 1,8 milyonu, Dünya Gıda Programı, Türk Kızılayı ve Türk devlet kurumlarının iş birliğiyle AB tarafından finanse edilen bu aylık 120 Türk lirası nakit transferlerini almaktadır. Kartlar 2016'dan beri Türk makamları tarafından dağıtılmaktadır. İş gücü piyasasına erişim için kolay yasal kanallar olmadan, kayıt dışı sektör, çoğu bireyin geçimini sağlamak için tek seçenek haline gelmektedir. İşler çoğunlukla tekstil, inşaat, hizmet ve tarım sektörlerinde bulunmaktadır. Suriyelilere yönelik ücretlerin genel olarak asgari yasal maaşın yalnızca yarısı olduğu saptanırken bazı çalışanlar günde 30 TL kadar para kazandıklarını ifade etmişlerdir.

Eğitim

Eğitimle ilgili olarak, Suriyeli çocukların yaklaşık üçte ikisi şu anda okula gitmektedir ve geri kalanların da bir an önce kayıt olabilmeleri için acil adımlar atılması gerekmektedir. Suriyelilerin Türk okullarına geçişlerini kolaylaştırmak ve eğitim koşullarını iyileştirmek için AB ve Milli Eğitim Bakanlığı tarafından desteklenen yeni programlar uygulanmaktadır. Araştırmalar, okullarda çocuklar arasında ve çocuklar ile öğretmenler arasındaki gerilimi çözebilmemiz için hala bariyerler olduğunu göstermektedir. Daha fazla uyum programına ve çeşitlilik eğitimine güçlü bir ihtiyaç bulunmaktadır. Yetişkin dili eğitimi de acil bir ihtiyaçtır, özellikle kurs sayısının artırılması ve daha fazla Türkçe öğretmeni eğitimi gerekmektedir.

Konut

Suriyeli bir mülteci ailenin ortalama büyüklüğü 5 kişinin biraz üzerindedir ve her hanede ortalama 2 aile bulunmaktadır. Suriyeli mülteciler için barınma ve yaşam maliyetleri ev sahipleri tarafından istismar edilmeleri nedeniyle daha yüksektir. Ayrıca İstanbul'da genellikle ülkenin diğer bölgelerine göre bu maliyetler daha da yüksektir, bu da birden fazla ailenin aynı çatı altında yaşamasına neden olmaktadır. Suriyelilerin çoğunluğu Türkiye'de, gündelik hayattaki destek hizmetlerinin yanı sıra bir de dil engeli ile karşılaşmaktadır. Yardım ve koruma, kentsel alanlarda yerleşik mülteci nüfusa bir dizi yardım kuruluşu tarafından ara sıra sağlansa da, kentli mülteciler eğitim, barınma ve sağlık gibi asgari sosyal ve ekonomik hakları güvence altına almak için mücadele etmektedir. Birçok aile, genellikle sağlıklı, hatta tehlikeli barınma koşullarında, büyük bir yoksulluk içinde yaşamaktadır. Tüm zorluklarına rağmen mobilya alımları ve kişisel dekorasyon tercihleri ile rahat mekanlar yaratmayı başarmaktadırlar. Genellikle mahalleleri hakkında olumlu konuşmaktadırlar ve araştırmamız, yeni açılan restoranlar, mağazalar ve kültür merkezleri aracılığıyla buldukları yerlere büyük uyum sağladıklarını göstermektedir.

RESPOND

Multilevel Governance of Mass Migration in Europe and Beyond

Sağlık Hizmetleri

Mülteciler, hipertansiyon, diyabet ve depresyon gibi önemli fiziksel ve zihinsel sağlık sorunları ile karşı karşıya bulunmaktadır. Bazı sağlık sorunları savaştan kaynaklanırken, diğerleri doğrudan yoksulluk sınırında veya altında yaşıyor olmalarına atfedilebilir. Yasal olarak, kayıtlı iseler, Suriyeliler Türkiye'nin devlet hastanelerine ücretsiz erişebilmektedirler. Bununla birlikte, kayıttaki güçlüklerden önemli ölçüde etkilenirler ve bu nedenle de sağlık hizmetlerine erişiminde zaman zaman zorluklar yaşayabilmektedirler. Saha araştırması sırasında muhatapların çoğu, Arapça konuşan personel ve doktor sağlayabilecek sağlık tesislerine erişim eksikliği olduğunu bildirdi. Mülakat yaptığımız Suriyeliler, bu durumu temel hizmetlere erişiminin önünde büyük bir endişe ve engel olarak görmektedirler. İstanbul ve İzmir gibi büyük şehirlerin, büyüklüğünden dolayı yerel ulaşımın da hizmetlere erişimde bir başka önemli engel olduğu bildirilmektedir. Kitlesel göçün en başından beri Suriyeli göçmenlerin, ülkede bir şehirden diğerine seyahat etmesi kolay olmamıştır. Yurtiçi seyahat, yerel makamlarca verilecek izne (seyahat izni) tabi tutulmuştur. Bu zorluk hem fiziksel hem de zihinsel sağlığı etkilemektedir. Uluslararası seyahat imkansızdır ve Suriye'ye seyahat, dini bayram zamanlarında veya cenazeler ve ticari amaçlarla verilen özel izinlere tabi tutulmaktadır.

Yurttaşlık, Aidiyet ve Toplumsal Cinsiyet

Göçmenlerin çoğu yurttaşlık istediklerini ifade etmektedirler. Suriyeliler, Geçici Koruma Statüsünün kendilerine yeterli hakları sağlayamadığı görüşündedirler. Türkiye, davetiyeye dayalı olarak ve mültecinin eğitim veya sınıf niteliklerine göre bazı göçmenlere yurttaşlık vermektedir. Yurttaşlık alan Suriyeli iş insanları, ticari işlemlerini ve seyahatlerini kolaylaştırdığı için mutlu olurken, yakın zamanda yurttaşlık kazananlar sosyal yardıma erişimlerini kaybettikleri için kendilerini

dezavantajlı hissetmekte ve erkekler artık zorunlu askerlik hizmetine tabi tutulmaktadır. Gereksinimler ve süreç hakkında daha fazla bilgiye ihtiyaç vardır. Göçmenler siyasi sürece katılmaya heveslidirler, ancak bugünün Türkiye'sinde bu mümkün değildir, seçimlerde Suriyeli bir adayın bulunma olasılığı bile 2018'de büyük gerilimlere yol açmıştır.

Genel olarak, Suriyeli göçmenler tarihi ve kültürel bağlar nedeniyle ülkeye güçlü bir aidiyet hissetmektedirler, ancak yerel topluluklarda gerginlikler her zaman görülebilmektedir. Suriyeli kadınların Türkiye'deki işgücü piyasasına giriş oranı düşüktür, ancak yine de aileler içindeki sosyal ilişkiler ve daha geniş Suriyeli topluluğu açısından önemli değişiklikler yaratmaktadır. Bazı kadınlar için göç, geleneksel rollerden bir şekilde kaçınılmasını sağlarken, diğerleri için yeni zorluklar ve sorumluluklar nedeniyle daha fazla yük getirebilmektedir. Geleneksel aile rolleri baskı altındadır ve bu da boşanmaya ve aile içi şiddetin artmasına neden olmaktadır. Pek çok erkek, Suriye'de sahip oldukları, tek geçim kaynağı statüsünü koruyamamakta ve bu durum ailelerde gerginliğe yol açmaktadır.

RESPOND

Multilevel Governance of Mass Migration in Europe and Beyond

Politika Önerileri

1. Göçmenlik bilgilerinin sürdürülebilir göç politikasını geliştirmek için kullanılması:

Türkiye, Osmanlı İmparatorluğu'nun 19. yüzyılından bu yana mültecileri barındırma konusunda uzun bir geçmişe sahiptir. Türkiye, ayrıca 20. yüzyılın ikinci yarısından beri uzun bir işçi göçü geçmişine de sahiptir. Bu iki göç deneyimini birleştirerek Türkiye kendi göçmen / mülteci kabul ve uyum politikaları için sağlam bir temel oluşturabilir.

2. Kamuoyunu yönetmek: Halkla ilişki kurmak ve kamuoyunu yönetmek çok önemlidir. Hükümetin yaptıkları ile toplumun, hükümetin eylemlerini nasıl yorumlayabileceği arasındaki gerilimi azaltmak amacı ile belirli bir göçmen / mülteci kabul ve uyum politikası oluşturmaya ihtiyaç vardır.

3. Medyayla Etkileşim: Medya, halkın göçmenlere ilişkin tutumunu belirleyen önemli bir unsurdur. GİGM, biyografiler ve mülteci tanıklıkları ile dayanışma ve insani değerleri destekleyen ana akım medyaya hitap edecek bir iletişim stratejisi üzerinde çalışmalı ve göçmenlerin çoğunluk toplumu ile nasıl bir ilişki içinde olduğuna dair bir açıklama yapmalıdır.

4. Varışta kabulün iyileştirilmesi: Havaalanları da dâhil olmak üzere sınırlardaki karşılama olanakları ve koşulları, gıda, barınma ve temel sıhhi ve sağlık tesisleri dâhil olmak üzere temel yaşam gereksinimlerinin sağlanmasını içermelidir. Kısa süreli bir konaklama için bile aile birliği ve mahremiyet önemlidir. Bekar erkekler ve kadınlar ayrı ayrı barındırılmalı ve ailelerin aynı binada birlikte kalma imkânı bulunmalıdır.

5. Daha iyi konaklama sağlamak: Çoğu durumda, mülteciler muhtaçtır. Çoğu, onları geçici olarak ağırlayabilecek arkadaşlarının veya akrabalarının dayanışmasına bağımlıdır. Dil güçlükleri, ev sahiplerinin düşmanlığı veya önyargılar nedeniyle kiralık bir yeri veya otel konaklamasını karşılayabilseler bile, sığınmacılar özel barınma yeri bulmaya

çalışırken genellikle zorluklarla karşılaşmaktadırlar. Bu durum, sığınmacıların çalışmasına izin verilmediğinde veya iş bulamadıklarında daha da zorlaşmaktadır. Devlet, tüm mülteci konutlarının minimum kalite ve güvenlik standartlarını karşıladığından emin olmak için kalite kontrol programları geliştirmelidir. Hükümet, göçmenlerin şehirleri arasında seyahat iznine ihtiyaç duymadan serbestçe dolaşmalarına izin vermelidir.

6. Sağlık hizmetlerine erişim: Çoğu mülteci, acil profesyonel tedavi gerektiren duygusal veya zihinsel bozukluklar da dahil olmak üzere sağlık sorunlarından muzdariptir. Tüm devlet hastanelerinde ve devlet dairelerinde Arapça tercümanlar bulunmalı ve hastane personeli mülteci ihtiyaçları konusunda eğitilmelidir. Devlet, uluslararası örgütler ve STK'lar mülteciler arasında psikososyal sağlık hizmetleri hakkında farkındalığı artırmalı ve hizmetlere daha fazla erişim sağlamalıdır.

7. Eğitime Erişim: Menşe ülkeden ayrıldıktan sonra, çocuk sığınmacılar eğitimlerinin kesilmesinden muzdariptir. Normallik görünümünü geri kazanmak için, çocukların ilk ve orta öğretimden tatmin edici kalitede yararlanmaları esastır. Devlet ayrıca, yetişkinlerin dil kurslarına daha iyi katılabilmeleri için çocuk bakımına erişimi ve dil kursu fırsatları ile ilgili teşviklerini arttırmalıdır.

8. Çalışma olanaklarının iyileştirilmesi: Mülteciler çalışırken devlete olan bağımlılıklarının azaldığı yaygın olarak kabul edilmektedir. Özellikle iltica prosedürünün sonucuna kadar uzun bir süre kalma durumunda sığınmacılara çalışma hakkı verilmesi insan onurunun temel bir unsurudur. Halihazırda pek çok ülkede olduğu gibi, sığınma prosedürünün süresi belirli bir süreyi aştığında veya sığınmacılara sunulan destek "paketi" için bağımsız finansal kendi kendine yeterlilik gerektirdiğinde, yeterli bir yaşam standardı sağlamak için tercihen mültecilere çalışma izni verilmelidir. Devlet, Suriye'de kazanılan niteliklerin ve üniversite derecelerinin tanınmasını sağlama sürecini basitleştirmeli ve standartlaştırmalıdır.

9. Yurttaşlık ve Siyasi Katılım: Devlet, açık bir şekilde kamuoyuna duyurulmuş prosedürler ve şartlarla uzun vadeli ikamet ve yurttaşlığa giden açık bir yol sunmalıdır.

10. Refakatsiz ve ailelerinden ayrı düşmüş çocukların korunması: Kabul standartları, ilgili uluslararası insan hakları hukuku, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği kılavuzları ve Yürütme Kurulu Kararlarına uygun olarak, özellikle çocukların özel eğitim, tıbbi, psikolojik, eğlence ve diğer özel ihtiyaçlarını ele almalıdır. İltica prosedürü boyunca ayrılmış çocukların sosyal ve yasal haklarının idaresi için ve aksi takdirde çocuğun ülkede kaldığı süre boyunca çocuğun yüksek yararının temsil edilmesini sağlamak için bir yasal temsilci atanmalıdır.

11. Yaşlı mültecilerin ihtiyaçlarının ele alınması: İleri yaşın doğasında var olan savunmasızlık, bu grup için tıbbi ve sağlık hizmetlerine hızlı erişimi önemli bir koşul haline getirmektedir. Ayrıca, hareketlilik eksikliği, kronik bağımlılık, izolasyon ve terk duygusu ev sahibi yetkililerin bu grup için yeterli kabul politikaları tasarlarırken dikkate almaları gereken faktörlerdir.

12. Kadın mültecilerin desteklenmesi: İltica prosedürünün ilk aşamasında, kadın

mültecilere, aile üyeleri kendilerine eşlik ettiğinde bireysel başvuru yapma hakkı da dahil olmak üzere hakları konusunda danışmanlık verilmelidir. Birçok ülkede olduğu gibi, kadın tercüman kullanan kadın personel, kadın sığınmacılarla mülakat yapmalıdır. Mümkün olduğu ölçüde, kadın personelin mülteci statüsünün belirlenmesini gerçekleştirmesi için çaba gösterilmelidir. Politika geliştirmekle ilgili bilgilendirmek için Türkiye'de akademisyenler daha fazla cinsiyete duyarlı araştırma yapmalıdır. Devlet, kadın sığınma evlerinin sayısını artırmalı ve polis, GİGM ve diğer kamu personeline cinsiyetle ilgili şiddet konusunda eğitim vermelidir.

RESPOND

Multilevel Governance of Mass Migration in Europe and Beyond

RESPOND Avrupa ve Ötesinde Kitlesele Göç Olgusunun Çok katmanlı Yönetişimini incelemeyi amaçlayan bir Ufuk 2020 projesidir.

Bu politika önerileri metni raporların, siyasi konuşmaların, yasal belgelerin ve röportajların analizine dayanmaktadır.

Proje Kimliği

Proje adı: RESPOND: Avrupa ve Ötesinde Kitlesele Göç Olgusunun Çok Katmanlı Yönetişimi

Kısaltma: RESPOND

Proje koordinasyonu: Uppsala Üniversitesi | Önver Cetrez ve Soner Barthoma

Web sitesi: www.respondmigration.com

Finansman: Ufuk 2020 Araştırma ve İnovasyon Çerçeve Programı (2014-2020), H2020-SC6-ENG-GLOBALLY-2016-2017

Proje No: 770564

Süre: Aralık 2017 - Mart 2021 (39 ay)

***Tüm fotoğraflar Hüseyin Aldemir'in (İstanbul Bilgi Üniversitesi) izniyle kullanılmıştır.**

Politika Önerileri hakkında daha fazla bilgi için:

Prof. Dr. Ayhan Kaya, Baş Araştırmacı, İstanbul Bilgi Üniversitesi İletişim: ayhan.kaya@bilgi.edu.tr

Dr. Susan Rottmann, Baş Araştırmacı, Özyeğin Üniversitesi İletişim: susan.rottman@ozyegin.edu.tr

Dr. Ela Gökalp-Aras, Baş Araştırmacı, İstanbul İsveç Araştırma Enstitüsü İletişim: ela.gokalparas@sri.org.tr

Dr. Zeynep Şahin-Mencütek, Kıdemli Araştırmacı, İstanbul İsveç Araştırma Enstitüsü İletişim: zeynepsahinmencutek@gmail.com

RESPOND

Multilevel Governance of Mass
Migration in Europe and Beyond

Diğer okumalar:

1. RESEPSİYON POLİTİKALARI, UYGULAMALARI VE YANITLARI: TÜRKİYE ÜLKE RAPORU
<https://www.respondmigration.com/wp-blog/refugee-reception-policies-practices-responses-turkey-country-report>
2. MÜLTECİ KORUMA REJİMLERİ: TÜRKİYE ÜLKE RAPORU:
<https://www.respondmigration.com/wp-blog/refugee-protection-regimes-turkey-country-report>
3. TÜRKİYE RAPORUNDA SINIR YÖNETİMİ VE GÖÇ KONTROLLERİ
<https://www.respondmigration.com/wp-blog/border-management-migration-controls-turkey-report>
4. TÜRKİYE - ÜLKE RAPORU: GÖÇ YÖNETİMİNİN YASAL VE POLİTİKA ÇERÇEVESİ
<https://www.respondmigration.com/wp-blog/2018/8/1/compara-tive-report-legal-and-policy-framework-of-göç-yönetişim-pclyw-ydmzj-bzdbn-sc548-ncfcp>
5. TÜRKİYE RAPORUNDA ENTEGRASYON (YENİDEN GELEN)
<https://www.respondmigration.com/wp-blog>